

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Ivanou Průšovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobkyně:

Komerční banka, a.s., IČO 45317054
sídlem Na Příkopě 969/33, 114 07 Praha 1

proti

žalovanému:

██████████, narozený ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Zájedou
Zahradnická 38, 388 01 Blatná

o zaplacení částky 217 519,17 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Řízení **se částečně zastavuje** co do částky 896,76 Kč s úrokem ve výši 12,20 % ročně z částky 468,04 Kč od 26. 4. 2022 do zaplacení, z částky 428,72 Kč od 27. 5. 2022 do zaplacení, dále se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně z částky 468,04 Kč od 26. 4. 2022 do zaplacení a se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně z částky 428,72 Kč od 27. 5. 2022 do zaplacení.
- II. **Zamítá** se žaloba o zaplacení částky 213 733,76 Kč s kapitalizovaným úrokem ve výši 112 574,64 Kč od 20. 8. 2017 do 19. 10. 2021, s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 32 169,24 Kč od 20. 8. 2017 do 19. 10. 2021, s úrokem ve výši 12,20 % ročně z částky 213 768,43 Kč od 20. 10. 2021 do 22. 10. 2021, z částky 213 293,82 Kč od 23. 10. 2021 do 23. 11. 2021, z částky 212 819,21 Kč od 24. 11. 2021 do 21. 12. 2021, z částky 212 290,04 Kč od 22. 12. 2021 do 21. 1. 2022, z částky 211 813,95 Kč od 22. 01. 2022 do 28. 02. 2022, z částky 211 347,16 Kč od 1. 3. 2022 do 24. 03. 2022, z

částky 210 879,78 Kč od 25. 03. 2022 do 25. 04. 2022, z částky 210 411,74 Kč od 26. 04. 2022 do 26. 05. 2022, z částky 209 983,02 Kč od 27. 05. 2022 do zaplacení a se zákonným úrokem z prodlení z částky 213 768,43 Kč od 20. 10. 2021 do 22. 10. 2021, z částky 213 293,82 Kč od 23. 10. 2021 do 23. 11. 2021, z částky 212 819,21 Kč od 24. 11. 2021 do 21. 12. 2021, z částky 212 290,04 Kč od 22. 12. 2021 do 21. 1. 2022, z částky 211 813,95 Kč od 22. 01. 2022 do 28. 02. 2022, z částky 211 347,16 Kč od 1. 3. 2022 do 24. 03. 2022, z částky 210 879,78 Kč od 25. 03. 2022 do 25. 04. 2022, z částky 210 411,74 Kč od 26. 04. 2022 do 26. 05. 2022 a z částky 209 983,02 Kč od 27. 05. 2022 do zaplacení.

III. Žalobkyni se část zaplaceného soudního poplatku **nevrací**.

IV. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 93 087 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

- Žalobkyně se domáhala proti žalovanému zaplacení původně částky 217 519,17 Kč s kapitalizovaným úrokem ve výši 112 574,64 Kč, kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 32 169,24 Kč, úrokem ve výši 12,20 % ročně z částky 213 768,43 Kč od 20. 10. 2021 do zaplacení a se zákonným úrokem z prodlení z částky 213 768,43 Kč od 20. 10. 2021 do zaplacení. Žalobu odůvodnila tím, že žalovaný byl pravomocně odsouzen na základě trestního příkazu Okresního soudu ve Strakonicihách ze dne 9. 11. 2020 č. j. 3 T 149/2020-293 (dále též jen trestní příkaz) pro přečin úvěrového podvodu podle ustanovení § 211 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku ve formě účastenství jako pomocník podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Žalobkyně se v rámci trestního řízení přihlásila s náhradou škody a byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Žalovaný jako samostatně výdělečně činná osoba pod obchodním názvem [REDAKCE], IČ [REDAKCE] vystavil na tiskopisu žalobkyně „Potvrzení o výši pracovního příjmu“ potvrzení, že [REDAKCE], narozen [REDAKCE] je od 6. 5. 2015 jeho zaměstnancem na pozici „provozní“ a to v pracovním poměru na dobu neurčitou s průměrným čistým měsíčním příjmem za posledních pět měsíců ve výši 24 860 Kč. Na tiskopisu bylo výslovně uvedeno, že pracovní poměr musí trvat minimálně tři měsíce. Potvrzení o výši pracovního příjmu ze dne 3. 10. 2015 (dále též jen *Potvrzení*) předložil [REDAKCE] dne 6. 10. 2015 žalobkyni a ta s ním na základě tohoto potvrzení uzavřela smlouvu o úvěru, na základě které byl [REDAKCE] od žalobkyně čerpán úvěr v celkové vyčerpané výši 280 000 Kč. [REDAKCE] neplnil řádně a včas své povinnosti vyplývající ze smlouvy o úvěru, zejména byl v prodlení s hrazením sjednaných splátek. Přesný průběh splácení úvěru je zřejmý z historického výpisu z úvěrového účtu, na který žalobkyně odkázala. Splatnost ze smlouvy o úvěru nastala dne 20. 9. 2021. Žalobkyně má nárok na úroky z prodlení v zákonné výši ze splatné jistiny úvěru. [REDAKCE] poskytl žalobkyni vědomě nepravdivé údaje, na jejichž základě mu žalobkyně poskytla úvěr. Žalovaný jako podnikatel musel vědět nebo být minimálně srozuměn, že informace požadované v *Potvrzení* jsou pro žalobkyni stěžejní a to zejména z hlediska posouzení úvěruschopnosti klienta, kterou je žalobkyně povinna prověřovat. Bez přičinění žalovaného by žalobkyně s [REDAKCE] smlouvu o úvěru neuzavřela a nevznikla by jí tak faktická škoda spočívající v neuhrazené jistině, ani škoda ve formě ušlého zisku odpovídající příslušenství.
- Žalovaný se žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí s argumentací, že jednak je nárok na náhradu škody promlčený a dále, že žalovaný byl sice odsouzen společně s [REDAKCE], ten však spáchal přečin úvěrového podvodu ve formě přímého pachatelství. Žalovaný si chybně vyložil pojem pracovní poměr a jako laik nevěděl a ani nemohl vědět jaký je rozdíl mezi prací konanou mimo pracovní poměr a na pracovní poměr, a protože

██████████ u něj pracoval před uzavřením pracovního poměru v rámci dohody o provedení práce, pak celou věc bral tak, že u něho ██████████ působí již od května 2015. Žalovaný v *Potvrzení* uvedl pravdivě, že ██████████ je u něho zaměstnán od 6. 5. 2015, přičemž nikde v tomto bodě I. *Potvrzení* není stanoveno, že zaměstnání musí být ve formě pracovního poměru. ██████████ byl skutečně u žalovaného zaměstnán od 6. 5. 2015 na základě dohody o provedení práce z téhož dne a posléze od 17. 8. 2015 přímo navazoval pracovní poměr. V bodě II. *Potvrzení* žalovaný doplnil, že pracovní poměr je uzavřen na dobu neurčitou, což byla rovněž pravda. Termín „zaměstnanecký poměr,“ který zákoník práce vůbec nedefinuje, je odlišný od termínu „pracovní poměr.“ Dále žalovaný namítl, že i kdyby byl za škodu odpovědný, pak je nutno podle § 2915 odst. 2 občanského zákoníku rozhodnout podle účasti na škodlivém následku, když veškeré finanční prostředky obdržel ██████████, který pak porušil svou primární povinnost hradit splátky, takže účast žalovaného na vzniku škodlivého následku je minimální.

3. Žalobkyně podáním ze dne 14. 3. 2022 a 11. 4. 2022 vzala žalobu částečně zpět co do částky celkem 2 888,65 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že pohledávku za ██████████ přihlásila do insolvenčního řízení, které je proti němu vedeno a z tohoto insolvenčního řízení od podání žaloby obdržela po částech celkem 2 888,65 Kč. Usnesením ze dne 23. 5. 2022 č. j. 9 C 215/2021-117 bylo řízení částečně zastaveno co do této částky s příslušenstvím tam ve výroku I. uvedeným.
4. Trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 9. 11. 2020 č. j. 3 T 149/2020-293 bylo prokázáno, že žalovaný byl shledán vinným, že jako osoba samostatně výdělečně činná pod obchodním názvem ██████████, IČ: ██████████, sídlem ██████████, dne 3. 10. 2015 vystavil „Potvrzení o výši pracovního příjmu“ a to na tiskopisu společnosti Komerční banka, a. s., IČ: 45317054, se sídlem Na Příkopě, 33, čp. 969, 114 07 Praha 1, který obsahuje předtištěné prohlášení „Souhlasím s oprávněním Komerční banky, a. s. ověřit si informace obsažené v tomto potvrzení. Za tímto účelem je banka oprávněna poskytnout mému zaměstnavateli údaje vztahující se k projednávanému úvěru/ručení“, ve kterém potvrdil, že ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████, je od 6. 5. 2015 jeho zaměstnancem na pozici „provozní“, v pracovním poměru „na dobu neurčitou“, s průměrným čistým měsíčním příjmem za posledních pět měsíců 24 860 Kč, když společnost Komerční banka, a. s. v tomto „Potvrzení pracovního příjmu“ požadovala nejméně tři měsíce trvání pracovního poměru, a současně v tomto potvrzení prohlásil, že se zaměstnancem není vedeno jednání o rozvázání jeho pracovního poměru, a dne 5. 10. 2015 tyto údaje stvrdil při telefonickém hovoru s pracovníci společnosti Komerční banka, a. s., ač tento pracovní poměr vznikl až dne 17. 8. 2015, tedy umožnil jinému opatřením prostředků, aby při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a činem způsobil větší škodu, když ██████████ byl shledán vinným, že dne 6. 10. 2015 při podání žádosti o poskytnutí úvěru od společnosti Komerční banka, a. s., IČ: 45317054, se sídlem Na Příkopě 33, čp. 969, 114 07 Praha 1, v pobočce na adrese tř. J. P. Koubka 16, 388 01 Blatná, okres Strakonice, předložil: „Potvrzení o výši pracovního příjmu“ ve kterém ██████████, IČ: ██████████, sídlem ██████████, jako osoba samostatně výdělečně činná, dne 3. 10. 2015 potvrdil, že ██████████ je od 6. 5. 2015 jeho zaměstnancem na pozici „provozní“, v pracovním poměru „na dobu neurčitou“, s průměrným čistým měsíčním příjmem za posledních pět měsíců 24 860 Kč, když společnost Komerční banka, a. s. v tomto „Potvrzení pracovního příjmu“ požadovala nejméně tři měsíce trvání pracovního poměru, ač uvedený pracovní poměr vznikl až dne 17. 8. 2015, a na základě tohoto nepravdivého údaje s ním dne 6. 10. 2015 společnost Komerční banka, a. s. uzavřela smlouvu o úvěru číslo ██████████, kterou mu poskytla úvěr ve výši 280 000 Kč, který se zavázal splatit nejpozději do 20. 9. 2021 a to

měsíčními splátkami ve výši 5 556 Kč, ze kterých uhradil postupně částku v celkové výši 119 817,32 Kč a společnosti Komerční banka, a. s., IČ: 45317054, se sídlem Na Příkopě 33, čp. 969, 114 07 Praha 1, tak způsobil škodu ve výši nejméně 160 182,68 Kč, tedy při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a činem způsobil větší škodu. Tímto jednáním žalovaný spáchal přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku ve formě účastenství jako pomocník podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020. Žalovaný byl odsouzen k trestu specifikovanému v trestním příkazu, přičemž poškozená žalobkyně byla odkázána s požadavkem na náhradu škody v plném rozsahu na řízení ve věcech občanskoprávních. Trestní příkaz nabyl právní moci ve vztahu k žalovanému dne 24. 11. 2020.

5. Z listin založených v trestním spisu Okresního soudu ve Strakonicih sp. zn. 3 T 149/2020, a sice z protokolu o výsledku obviněného [REDACTED], z protokolu obviněného žalovaného a z dohody o provedení práce ze 6. 5. 2015 bylo zjištěno, že [REDACTED] při svém výsledku vypověděl, že nevěděl, že pracovní poměr a práce na dohodu jsou rozdílné. Ve skutečnosti pracoval od 6. 5. 2015 a bral to jako jeden pokračující pracovněprávní vztah. Žalovaný vypověděl v pozici obviněného v podstatě totéž jako [REDACTED]. V dohodě o provedení práce ze 6. 5. 2015 byl [REDACTED] označen jako zaměstnanec, žalovaný jako zaměstnavatel, dále v článku I. dohody se zaměstnanec zavázal provést pro zaměstnavatele práci v pracovním poměru jako provozní a v článku III. bylo sjednáno, že pracovní poměr se uzavírá na dobu neurčitou.
6. Z formuláře označeného „KB/potvrzení o výši pracovního příjmu“ (č.l. 13) bylo zjištěno, že žalovaný jakožto *zaměstnavatel* podnikající pod IČO [REDACTED] vyplnil do formuláře vytvořeného žalobkyní, že [REDACTED] jakožto žadatel o úvěr je u něho zaměstnán jako provozní od 6. 5. 2015, že pracovní poměr zaměstnance je uzavřen na dobu neurčitou a že průměrný čistý měsíční příjem [REDACTED] za posledních pět měsíců činí 24 860 Kč. Tato částka průměrného čistého měsíčního příjmu byla vyplněna pod bodem III. *Potvrzení* v části nazvané: „Vyplňte pouze, pokud zaměstnanecký poměr trvá méně než 12 měsíců a uveďte počet měsíců jeho trvání číslicí (min. tři měsíce).“ Dále pak v *Potvrzení* vyplnil, že z příjmu zaměstnance nejsou prováděny srážky. Toto potvrzení vystavil dne 3. 10. 2015, přičemž obsahem potvrzení byl mimo jiné i text, že „zaměstnavatel prohlašuje, že se zaměstnancem není vedeno jednání o rozvázání jeho pracovního poměru a že zaměstnanec není ve zkušební době.“
7. Ze žádosti o čerpání úvěru ze dne 6. 10. 2015 (čl. 79) bylo zjištěno, že [REDACTED] požádal o čerpání úvěru ve výši 280 000 Kč. V žádosti o poskytnutí úvěru uvedl o své osobě, že je svobodný, že je vlastníkem domu/bytu s trvalým pobytem od roku 2001, že jeho měsíční příjem činí 24 860 Kč a poslední zaměstnání má od roku 2015, že jeho měsíční výdaje spojené s bydlením činí 2 000 Kč a nemá žádné výdaje ani na pojištění, výživné, spoření či ostatní výdaje.
8. Z návrhu na rozhodnutí o poskytnutí Optimální půjčka (č.l. 100) bylo zjištěno, že žalobkyně uvedla ohledně navrhovaného financování ve výši 280 000 Kč jakožto údaje o žadateli o úvěr [REDACTED], že se jedná o osobu svobodnou, vlastníka domu/bytu, s čistým průměrným měsíčním příjmem za posledních dvanáct měsíců ve výši 24 860 Kč, jehož výdaje na domácnost činí pouze „nájemné“ ve výši 2 000 Kč.
9. Z reportu průběhu schvalovacího požadavku (č.l. 99) bylo zjištěno, že žalobkyně doporučila žádost [REDACTED] o poskytnutí úvěru ze dne 6. 10. 2015 ke schválení.
10. Ze smlouvy o úvěru ze dne 6. 10. 2015 (čl. 81) ve spojení s úvěrovými podmínkami (č.l. 16), všeobecnými obchodními podmínkami (č.l. 37) a sazebníkem (č.l. 19) bylo zjištěno, že žalobkyně uzavřela s [REDACTED] uvedeného dne smlouvu, na základě které mu poskytla

úvěr ve výši 280 000 Kč za účelem konsolidace dluhů a [REDACTED] se zavázal tento úvěr splácet ve sjednaných splátkách.

11. Z historického výpisu z účtu (č. l. 25) ve spojení s legendou k historickému výpisu z účtu (č. l. 15) a ve spojení s interními účetními doklady (č.l. 86-87) bylo zjištěno, že úvěr byl v souladu se žádostí o čerpání úvěru poskytnut a že na základě úvěrové smlouvy č. [REDACTED] ze 6. 10. 2015 byla čerpána částka úvěru 280 000 Kč, úvěrové splátky však nebyly řádně hrazeny a k datu 19. 10. 2021 činil dlužný zůstatek nesplaceného úvěru 213 768,43 Kč, splatné úroky 112 574,64 Kč, pokuta z prodlení 32 169,24 Kč a úvěrové poplatky 3 750,74 Kč.
12. Smlouvou o úvěru ze dne 4. 2. 2016 (č.l. 9) ve spojení s žádostí o poskytnutí osobního úvěru a dokladem o čerpání úvěru (č.l. 24), bylo prokázáno, že žalobkyně uzavřela s [REDACTED] dne 4. 2. 2016 smlouvu o úvěru, na základě které poskytla [REDACTED] jako dlužníku částku 50 000 Kč. Ze žádosti o poskytnutí osobního úvěru ze dne 4. 2. 2016 (č.l. 35) bylo zjištěno, že [REDACTED] jakožto žadatel o úvěr u žalobkyně uvedl, že je svobodný, žije sám, je vlastníkem domu/bytu s trvalým pobytem od roku 2001, jeho zaměstnavatelem je žalovaný, poslední zaměstnání je od roku 2015 a jeho příjem měsíčně činí 25 462 Kč. Dále uvedl, že jeho měsíční výdaje na domácnost jsou ve výši 2 000 Kč jakožto výdaje spojené s bydlením, dále 1 000 Kč na pojištění a 500 Kč na spoření. Výdaje na výživné a ostatní výdaje nebyly vyčísleny stejně jako závazky jiných poskytovatelů úvěrů.
13. Z výpisu z veřejné části živnostenského rejstříku bylo zjištěno, že žalovaný je osobou samostatně výdělečně činnou, podnikající pod identifikačním číslem [REDACTED], a že mu vzniklo mimo jiné dne 10. 8. 2011 živnostenské oprávnění s předmětem podnikání hostinská činnost.
14. Ze zprávy Policie ČR ze dne 5. 11. 2019 (č.l. 61) bylo zjištěno, že policie sdělila uvedeného dne žalobkyni k její žádosti ohledně [REDACTED], že prověřováním ve věci byly policejním orgánem zjištěny nesrovnalosti v Potvrzení o výši pracovního příjmu ze dne 3. 10. 2015, které bylo předloženo k žádosti o úvěr u KB ve výši 280 000 Kč. V potvrzení bylo uvedeno, že [REDACTED] je zaměstnaný u [REDACTED] od 6. 5. 2015 na dobu neurčitou s průměrným měsíčním příjmem za posledních pět měsíců 24 860 Kč. K tomuto bylo policejním orgánem zjištěno, že [REDACTED] byl v době 6. 5. 2015 veden v zaměstnaneckém poměru u společnosti [REDACTED] a to do 25. 5. 2015 a poté byl veden na Úřadu práce v Blatné od 2. 6. 2015 do 16. 8. 2015. Od 17. 8. 2015 do 31. 1. 2016 byl zaměstnaný u [REDACTED].
15. Z emailové zprávy ze dne 21. 3. 2022 (č.l. 98) bylo zjištěno, že žalobkyně ohledně způsobu, jak byla ověřena úvěruschopnost [REDACTED] při poskytování úvěru, uvedla, že před poskytnutím úvěru byla vyhodnocena schopnost [REDACTED] splácet spotřebitelský úvěr na základě potvrzení o výši příjmu ve výši 24 860 Kč ze závislé činnosti od zaměstnavatele [REDACTED], na základě výdajů ve výši životního minima, dále na základě v žádosti vyčíslených měsíčních výdajů domácnosti: náklady na bydlení 2 000 Kč, ostatní výdaje 0 Kč, náklady na pojištění 0 Kč, platby spoření 0 Kč, výživné 0 Kč, sumy splátek 5 867 Kč dříve poskytnutých úvěrů KB. [REDACTED] v žádosti dále uvedl, že je svobodný a bezdětný, tudíž bez vyživovacích povinností. Celkové výdaje bez splátek byly 5 746 Kč. Žalobkyně tedy v rámci provedeného řádného posouzení úvěruschopnosti vycházela z výdajů [REDACTED] v celkové výši 11 613 Kč, když tato částka se skládala z výdajů na bydlení ve výši 2 336 Kč a částky představující životní minimum ve výši 3 410 Kč, výdajů na závazky u žalobkyně ve výši 5 867 Kč s tím, že ostatní výdaje a náklady na pojištění byly nulové, stejně jako výdaje na závazky u jiných poskytovatelů úvěrů.

16. Z výpisu z registru (č.l. 116) bylo zjištěno, že žalobkyně lustrovala ohledně [REDAKCE] jakožto žadatele o úvěr bankovní registr klientských informací (BRKI) a nebankovní registr klientských informací (NRKI) a dále registr SOLUS, přičemž z údajů BRKI/NRKI-ukončené obchody mimo KB bylo mimo jiné zjištěno, že [REDAKCE] jakožto dlužník kontokorentního úvěru tento úvěr nesplácel.
17. Z výňatku z interní metodiky žalobkyně nebylo učiněno žádné relevantní skutkové zjištění, neboť z článku 7.1 nazvaného *Obecná pravidla pro akceptaci příjmů ze závislé činnosti* je zřejmé, že v tomto článku je uvedeno: *co je příjem ze závislé činnosti – mimo jiné: plnění v podobě příjmů ze současného nebo dřívějšího pracovněprávního, služebního nebo členského poměru a obdobného poměru, v nichž poplatník při výkonu práce pro plátce příjmu je povinen dbát příkazů plátce, funkčního požitku a dále je v tomto článku 7.1 uvedeno mimo jiné, že příjem ze závislé činnosti banka standardně akceptuje za podmínky, kdy žadatel má příjem plynoucí z dohody o pracovní činnosti při splnění podmínek v bodu 7.2, přičemž však část interní metodiky obsahující bod 7.2 nebyl žalobkyní k důkazu předložen.*
18. Další účastníky navržené důkazy soud neprovedl pro nadbytečnost, neboť skutkový stav byl v rozsahu potřebném pro posouzení žalobního nároku dostatečně zjištěn z důkazů provedených, tak jak byly shora popsány.
19. Podle § 2913 odst. 1 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. (dále jen o. z.) platí, že poruší-li strana povinnost ze smlouvy, nahradí škodu z toho vzniklou druhé straně nebo i osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit.
20. Podle § 629 odst. 1, odst. 2 o. z. platí, že promlčecí lhůta trvá tři roky. Majetkové právo se promlčí nejpozději uplynutím deseti let ode dne, kdy dospělo, ledaže zákon zvlášť stanoví jinou promlčecí lhůtu.
21. Podle § 601 odst. 1 o. z. platí, že nabývá-li se právo nebo vzniká-li povinnost v určitý den, nabude se nebo vznikne počátkem toho dne; zaniká-li právo nebo povinnost v určitý den, zanikne koncem toho dne. To neplatí, vylučuje-li to povaha právního případu.
22. Podle § 6 odst. 1, odst. 2 o. z. platí, že každý má povinnost jednat v právním styku poctivě. Nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého nebo protiprávního činu. Nikdo nesmí těžit ani z protiprávního stavu, který vyvolal nebo nad kterým má kontrolu.
23. Podle § 2 odst. 3 o. z. platí, že výklad a použití právního předpisu nesmí být v rozporu s dobrými mravy a nesmí vést ke krutosti nebo bezohlednosti urážející obyčejné lidské cítění.
24. Podle § 74 odst. 1, odst. 2 zákoníku práce č. 262/2006 Sb. platí, že zaměstnavatel má zajišťovat plnění svých úkolů především zaměstnanci v pracovním poměru. V dohodách o pracích konaných mimo pracovní poměr není zaměstnavatel povinen rozvrhnout zaměstnanci pracovní dobu.
25. Podle § 77 odst. 2 zákoníku práce platí, že není-li v tomto zákoně dále uvedeno jinak, vztahuje se na práci konanou na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr úprava pro výkon práce v pracovním poměru.
26. Podle § 35 odst. 1 zákoníku práce platí, že je-li sjednána zkušební doba, nesmí být delší než tři měsíce po sobě jdoucí ode dne vzniku pracovního poměru nebo šest měsíců po sobě jdoucích ode dne vzniku pracovního poměru u vedoucího zaměstnance.

27. Na základě provedených důkazů soud učinil následující skutkové a právní závěry: Bylo prokázáno, že žalovaný byl společně s [REDAKCE] trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonicih pravomocně odsouzen pro přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 4 tr. zákona, jehož se měl dopustit jako pomocník podle § 24 odst. 1 tr. zákona tím, že jako osoba samostatně výdělečně činná vystavil „Potvrzení o výši pracovního příjmu“ na tiskopisu žalobkyně, ve kterém potvrdil, že [REDAKCE] je od 6. 5. 2015 jeho zaměstnancem na pozici „provozní“ v pracovním poměru „na dobu neurčitou“ s průměrným čistým měsíčním příjmem za posledních pět měsíců 24 860 Kč, když žalobkyně v tomto potvrzení požadovala nejméně tři měsíce trvání pracovního poměru a současně v tomto potvrzení prohlásil, že se zaměstnancem není vedeno jednání o rozvázání jeho pracovního poměru a dne 5. 10. 2015 tyto údaje stvrdil při telefonickém hovoru s pracovnící žalobkyně ač tento pracovní poměr vznikl až dne 17. 8. 2015 a [REDAKCE] toto potvrzení předložil dne 6. 10. 2015 žalobkyni, která s ním dne 6. 10. 2015 uzavřela smlouvu o úvěru, na základě které mu poskytla úvěr ve výši 280 000 Kč, který se zavázal splatit nejpozději do 20. 9. 2021 měsíčními splátkami ve výši 5 556 Kč, ze kterých uhradil postupně částku v celkové výši 119 817,32 Kč a žalobkyni tak způsobil škodu ve výši nejméně 160 182,68 Kč, tedy umožnil jinému opatřením prostředků, aby při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a činem způsobil větší škodu. Žalobkyně se v rámci uvedeného trestního řízení přihlásila s nárokem na náhradu škody, avšak byla odkázána na občanskoprávní řízení. Žalovaný dne 3. 10. 2015 vystavil na tiskopisu vyhotoveném žalobkyní nazvaném „Potvrzení o výši pracovního příjmu“ potvrzení, že [REDAKCE] je od 6. 5. 2015 jeho zaměstnancem na pozici provozní a to v pracovním poměru na dobu neurčitou a že průměrný čistý měsíční příjem za posledních pět měsíců trvání zaměstnaneckého poměru [REDAKCE] činí 24 860 Kč. Na základě tohoto potvrzení uzavřela žalobkyně dne 6. 10. 2015 s [REDAKCE] smlouvu o úvěru č. [REDAKCE], na základě které mu poskytla úvěr ve výši 280 000 Kč. [REDAKCE] neplnil řádně a včas své povinnosti ze smlouvy o úvěru ze dne 6. 10. 2015 a dluží žalobkyni nesplacený úvěr spolu s příslušenstvím tvořeným úroky, poplatky a zákonným úrokem z prodlení. Žalobkyně v rámci prověřování úvěruschopnosti [REDAKCE] před uzavřením smlouvy o úvěru ze dne 6. 10. 2015 ověřovala jeho příjmy na základě údajů sdělených [REDAKCE] a též prostřednictvím *Potvrzení* vystaveného žalovaným, výdajovou stránku [REDAKCE] však žalobkyně nezkoumala a výši jeho výdajů, které uvedl v žádosti o poskytnutí úvěru, nijak neověřovala. Z obsahu *Potvrzení*, to znamená z toho jaké termíny formulář žalobkyně POTVRZENÍ O VÝŠI PRACOVNÍHO PŘÍJMU obsahoval a jak byl koncipovaný, nebylo možno seznat ani dovodit, že pro poskytovatele úvěru je podstatné, jak dlouho trvá pracovní poměr žadatele o úvěr založený pracovní smlouvou, když z obsahu předtištěného textu ve formuláři lze dovodit ohledně pracovního či zaměstnaneckého poměru pouze to, že pro poskytovatele úvěru je podstatná délka trvání zaměstnaneckého poměru a skutečnost, aby osoby, jejichž příjem zaměstnavatel potvrzuje, nebyly ve zkušební lhůtě pracovního poměru nebo nebyly ve výpovědní době z pracovního poměru. Žalovaný v *Potvrzení* uvedl, že [REDAKCE] je u něho zaměstnán od 6. 5. 2015 (když dobu trvání zaměstnaneckého poměru založeného dohodou o provedení práce z téhož dne žalobkyně nerozporovala), přičemž nikde v tomto bodě I. *Potvrzení* není stanoveno, že zaměstnanecký poměr musí být po celou uvedenou dobu uzavřen na základě pracovní smlouvy (nikoli na základě dohody o provedení práce či dohody o pracovní činnosti).
28. K námitce promlčení je nutno uvést, že žaloba byla podána dne 25. 10. 2021 před uplynutím 3 leté subjektivní promlčecí lhůty, která započala běžet od okamžiku, kdy se žalobkyně dozvěděla ze žádosti Policie ČR ze dne 12. 11. 2019 o škodě a byla schopna identifikovat škůdce, takže nárok žalobkyně promlčen není.

29. Tvzení žalobkyně, že "bez přičinění žalované by žalobkyně s [redacted] smlouvu o úvěru neuzavřela", nebylo prokázáno, a toto tvrzení ani není tvrzením o tom, že právě obsah potvrzení, tj. formulace, že "pracovní poměr je uzavřen na dobu neurčitou", a že "průměrný čistý měsíční příjem za posledních 5 měsíců trvání zaměstnaneckého poměru činil 24 860 Kč" byl hlavní a podstatnou příčinou vzniku škody.
30. Žalobkyně netvrdila, že povaha pracovněprávního vztahu žadatele o úvěr (tedy zda je pracovní poměr uzavřen na základě pracovní smlouvy nebo např. na základě dohody o provedení práce) je pro ni při posuzování, zda žádosti o poskytnutí úvěru vyhoví a úvěrovou smlouvu uzavře, důležitá (alespoň) stejně jako výše jeho příjmu a jako okolnost, že pracovní právní poměr je v době posuzování žádosti uzavřen na dobu neurčitou, a žadatel o úvěr není ve zkušební době ani ve výpovědní době.
31. Navíc žalobkyně vůbec netvrdila, že kdyby býval žalovaný do formuláře vyplnil, že [redacted] byl u něj napřed zaměstnán na dohodu o provedení práce a až následně na základě pracovní smlouvy, tak by úvěr neposkytl, neb z jejích vyjádření vyplývá, že pro žalobkyni byla rozhodující jednak (jen) výše příjmu žadatele o úvěr a dále to, aby byl jeho příjem zaručen na dobu neurčitou (což z obsahu *Potvrzení* vyplynulo), a aby žadatel nebyl ve zkušební době pracovního poměru (přičemž však o tom, zda prohlášení žalovaného učiněné v podepsaném *Potvrzení* o tom, že [redacted] není ve zkušební době, bylo nepravdivé, nebylo ani tvrzeno, ani prokázáno ničeho).
32. Za situace, kdy je soud vázán pravomocným trestním příkazem, musí vycházet z toho, že "vyplněním - dle skutkové věty trestního příkazu - *nepravdivých údajů* žalovaný umožnil opatřením prostředků [redacted], aby při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a činem způsobil větší škodu"; z toho však bez dalšího nevyplývá, že právě toto jeho jednání bylo jedinou, nebo hlavní a podstatnou příčinou vzniku škody, když škoda fakticky nevznikla poskytnutím nepravdivých údajů, nýbrž až nesplacením úvěru a žalovaný nemusel vědět, že [redacted] nehodlá úvěr splatit, či že toho nebude schopen. Byť je tedy soud vázán výrokem o vině pravomocného trestního příkazu, z něhož vyplývá, že žalovaný *vystavil potvrzení obsahující nepravdivé údaje*, a je tedy vázán pravomocným rozhodnutím o tom, že žalovaný svým jednáním de facto umožnil [redacted] spáchat trestný čin, kterým byla způsobena škoda (dle skutkové věty trestního příkazu žalovaný pomohl ke spáchání trestného činu, kterým byla způsobena větší škoda a dle trestněprávní judikatury škoda vznikne už vyčerpáním úvěru), tak ale pro dovození odpovědnosti žalovaného za občanskoprávní nárok na náhradu škody musí být splněna podmínka existence příčinné souvislosti mezi zaviněným protiprávním jednáním a vznikem škody. Příčinná souvislost mezi zaviněným protiprávním jednáním a vznikem škody spočívající v tom, že [redacted] nesplatil řádně úvěr poskytnutý mu žalobkyní, nevyplývá bez dalšího přímo z výroku trestního příkazu. Ze skutkové věty výroku trestního příkazu totiž sice vyplývá, že žalovaný svým jednáním způsobil (resp. jako pomocník spoluzpůsobil) škodu a je za ni odpovědný, nicméně rozhodnutí vydané v trestním řízení posuzuje škodu pouze z hlediska pojmových znaků trestného činu, nikoliv z hlediska občanskoprávní odpovědnosti za škodu (jak judikoval NS ve svém usnesení z 29. 3. 2017 sp. zn. 23 Cdo 4142/2016), a žalobkyně tedy ke svému úspěchu ve věci musela prokázat existenci příčinné souvislosti mezi jednáním žalovaného a vznikem škody, tj. muselo by být prokázáno, že jednání žalovaného bylo hlavní a podstatnou příčinou vzniku škody.
33. Z provedených důkazů bylo zjištěno, že obsah *Potvrzení* nebyl jedinou, ani hlavní a podstatnou podmínkou, na základě které byl žalobkyní úvěr poskytnut. Žalobkyně uvedla u jednání dne 20. 4. 2022, že v rámci posuzování tzv. úvěruschopnosti zkoumá kromě příjmu žadatele o úvěr i jeho výdaje, ale že výše výdajů (uvedených žadatelem v žádosti o úvěr) neověřuje, což ostatně

vyplývá i z obsahu listin, kterými žalobkyně prokazovala, že ověřovala úvěruschopnost [REDAKCE]. Z těchto listin je totiž zřejmé, že minimálně ohledně "nájemného" žalobkyně výši uvedené částky (2 000 Kč) ověřit mohla, a s ohledem na skutečnost, že [REDAKCE] měl být vlastníkem domu, resp. bytu, také měla. Navíc ze skutečnosti, že [REDAKCE] uvedl, že nemá jiné výdaje než právě výdaje spojené s bydlením (a splácení úvěrů), vyplývaly objektivní pochybnosti o správnosti jím uvedených údajů, a bylo tedy na místě minimálně výši výdajů na "nájemné", popř. i vlastnictví domu/bytu ověřit. A pokud tak žalobkyně neučinila a do výdajů [REDAKCE] započítala dle jejího vyjádření pouze částku životního minima ve výši 3 410 Kč jako výdaje na živobytí, neprovedla řádné prověření úvěruschopnosti [REDAKCE]. Při posouzení úvěruschopnosti se totiž musí jednat o individualizované posuzování konkrétního žadatele s ohledem na jeho zaměstnání (tj. např. i výdaje na dojíždění), koníčky, životní styl, stravovací návyky apod., a nelze - pokud jde o výdajovou stránku žadatele - vycházet pouze z jím uvedených (a neověřených) údajů s automatickým připočtením životního minima. Rovněž nelze přehlédnout, že žalobkyně uvedla u jednání dne 20. 4. 2022, že na žádost Policie ČR ze dne 12. 11. 2019 (č.l. 61) sdělila, že pokud by bývala měla informaci o tom, že [REDAKCE] byl po určitou dobu veden na úřadu práce, tak by mu úvěr poskytnut nebyl, přitom však to, zda [REDAKCE] byl či nebyl v evidenci úřadu práce, vůbec nebylo obsahem formuláře *Potvrzení* a navíc nebylo zjištěno, že by žalovaný sám nepravdivou informaci o vedení resp. nevedení [REDAKCE] na úřadu práce poskytl. Proto nelze dovodit, že mezi jednáním žalovaného spočívajícím (dle pravomocného trestního příkazu) ve vystavení potvrzení obsahujícího nepravdivé údaje) a vznikem škody byl vztah příčinné souvislosti, když je zřejmé, že na vzniku škody se musela podílet podstatnou měrou i skutečnost, že žalobkyně neprovedla řádné prověření úvěruschopnosti [REDAKCE], takže poskytnutí *potvrzení obsahujícího nepravdivé údaje* nebylo ani jedinou, ale ani alespoň hlavní či podstatnou příčinou vzniku škody. Tomuto závěru svědčí i to, že žalobkyně odpověděla u jednání dne 20. 4. 2022 na otázku *Jaká je u žalobkyně praxe při posuzování tzv. úvěruschopnosti u žalobkyně - pokud by žadatel o úvěr – obecně – při žádosti o úvěr ve výši 280 000 Kč doložil výši příjmu stejnou jako doložil [REDAKCE], byl by mu úvěr poskytnut, pokud by žadatel současně uvedl, že tento jeho příjem pramení z dohody o pracovní činnosti nebo z dohody o provedení práce (tedy nikoli z pracovní smlouvy) uzavřené na dobu neurčitou tak, že pokud klient nemá jistotu standardního příjmu, tak by mu úvěr neměl být poskytnut, a na otázku Co bylo pro žalobkyni při hodnocení tzv. úvěruschopnosti žadatele o úvěr v době rozhodování o žádosti [REDAKCE] o úvěr obecně určující, nebo alespoň důležitější – zda výše příjmu a skutečnost, že pracovní právní vztah, z něhož příjem pramení, je uzavřen na dobu neurčitou, nebo to, na základě jakého pracovní právního ujednání byl zaměstnanecký poměr žadatele trvající dobu uvedenou v potvrzení vystaveném žalovaným uzavřen* odpověděla, že podstatný je standardní příjem na dobu neurčitou, a že žalobkyně vyžaduje, aby měl příjem z pracovního poměru na dobu neurčitou. Řádnou činnost žalobkyně při ověřování úvěruschopnosti [REDAKCE] nelze dovodit ani z jí předloženého výňatku z *interní metodiky*, neb pokud je v článku 7.1. *Obecná pravidla pro akceptaci příjmů ze závislé činnosti* stanoveno, že příjem ze závislé činnosti banka standardně akceptuje za podmínek, kdy žadatel mimo jiné "má příjem plynoucí z Dohody o pracovní činnosti při splnění podmínek v bod 7.2.", pak ale článek 7.2. *interní metodiky* předložen nebyl.

34. Navíc je podstatné, že tím, že jednáním žalovaného bylo umožněno, aby žalobkyně poskytla [REDAKCE] úvěr, nebylo současně ve smyslu příčinné souvislosti bez dalšího způsobeno, že [REDAKCE] úvěr nesplácel, resp. žalobkyně o tom ničeho netvrdí ani v tomto směru nic neprokázala.
35. Žalobní nárok proto není důvodný, jelikož žalobkyně neprokázala existenci příčinné souvislosti mezi protiprávním jednáním žalovaného a vznikem škody. Nicméně i kdyby byl vztah příčinné

souvislosti prokázán, nebylo by možné žalobě vyhovět, a to z důvodu nemravnosti uplatněného nároku.

36. Totiž žalobkyně tím, jaké formulace sama uvedla v jí předtištěném formuláři (Potvrzení o výši pracovního příjmu), kde jsou uvedeny zavádějící, resp. nepřesně definované termíny, umožnila, že žalovaný ztotožnil pojmy "pracovní poměr" a "zaměstnanecký poměr". Z obsahu formuláře nelze dovodit, že potvrzovaný příjem musí pocházet z pracovního poměru založeného pracovní smlouvou trvajícím po určitý počet měsíců.
37. Pokud žalovaný uvedl v *Potvrzení*, že [redacted] je u něho zaměstnán od 6. 5. 2015, pak je tato informace v souladu se skutečností, neboť nebylo zpochybněno, že pracovnímu poměru založenému pracovní smlouvou ze dne 17. 8. 2015 předcházela zaměstnanecký poměr založený dohodou o provedení práce ze dne 6. 5. 2015. Nepravdivé je proto tvrzení žalobkyně, že žalovaný v *Potvrzení* uvedl, že pracovní poměr [redacted] trvá 5 měsíců. V souladu se skutečností žalovaný vyplnil rovněž výši průměrného čistého měsíčního příjmu [redacted] za posledních 5 měsíců v kolonce nazvané "Vyplňte pouze, pokud zaměstnanecký poměr trvá méně než 12 měsíců a uveďte počet měsíců jeho trvání číslicí (min. 3 měsíce)". Právě z této formulace je zřejmé, že žalovaný vyplnil v souladu se skutečností údaj ohledně příjmu ze zaměstnaneckého poměru trvajícím minimálně 3 měsíce, a zároveň z toho vyplývá, že tvrzení žalobkyně, že "Na tiskopisu Potvrzení bylo výslovně uvedeno, že pracovní poměr musí trvat minimálně 3 měsíce" (č.l. 4 p.v.), neodpovídá skutečnosti.
38. Navíc ačkoli žalovaný uvedl v *Potvrzení* výši průměrného příjmu [redacted] za posledních 5 měsíců v částce 24 860 Kč, žalobkyně v návrhu na rozhodnutí o poskytnutí úvěru (č.l. 100) uvedla, že částka 24 860 Kč je čistým průměrným příjmem [redacted] za posledních 12 měsíců, což je v rozporu s obsahem žalovaným vystaveného *Potvrzení* a kromě toho žalobkyně ničím neověřovala výši [redacted] uvedených výdajů 2 000 Kč označených žalobkyní jako "nájemné", když skutečnost, že [redacted] platil "nájemné" je v rozporu s tím, že ohledně bytových poměrů [redacted] bylo uvedeno, že je vlastníkem domu/bytu. Bez významu není ani skutečnost, že žalobkyně vyšla ze zcela nepravděpodobného prohlášení [redacted] o tom, že jeho výdaje – kromě výdajů na bydlení a na splátky úvěrů – jsou nulové. Právě z těchto skutečností soud dovodil, že nárok na náhradu škody žalobkyně uplatnila v rozporu s dobrými mravy.
39. K tvrzením žalobkyně uvedeným v jejím podání z 11. 5. 2022, *že kdyby žalovaný uvedl v potvrzení pravdivě, že je u něj [redacted] zaměstnán v pracovním poměru až od 17. 8. 2015 a nachází se ve zkušební lhůtě, nebyl by [redacted] úvěr poskytnut, a že z posouzení úvěruschopnosti je patrné, že jedinou překážkou pro poskytnutí úvěru [redacted] bylo nesplnění podmínky specifikované v interní metodice žalobkyně, že žadatel nesmí být ve zkušební době; kdyby žalovaný vyplnil v souladu se skutečným stavem Potvrzení o příjmu, nebyl by [redacted] úvěr poskytnut pro rozpor s vnitřní metodikou*, je třeba uvést, že nebylo ani tvrzeno, ani prokázáno, že v pracovní smlouvě [redacted] byla zkušební doba sjednána. Žalobkyně nepředložila žádný důkaz o tom, že se [redacted] v době vystavení *Potvrzení* žalovaným nacházel ve zkušební lhůtě, když pouhá skutečnost, že pracovní poměr založený pracovní smlouvou ze 17. 8. 2015 ještě v době vystavení *Potvrzení* netrval 3 měsíce, sama o sobě neprokazuje, že [redacted] byl ve zkušební době a že zkušební doba neskončila, neboť dle § 35 zákoníku práce není zkušební doba obligatorní náležitostí pracovní smlouvy, a tedy nemusí být vůbec sjednána, popř. může být sjednána v délce kratší než 3 měsíce.
40. Čili v důsledku toho, jaké termíny byly ve formuláři žalobkyně uvedeny (zaměstnanecký poměr X pracovní poměr) a vzhledem k tomu, že v dohodě o provedení práce z 6. 5. 2015 byl

██████████ označen jako zaměstnanec, žalovaný jako zaměstnavatel, v článku I. se zaměstnanec zavázal provést pro zaměstnavatele práci v pracovním poměru jako provozní, a v článku III bylo sjednáno, že pracovní poměr se uzavírá na dobu neurčitou, a dále vzhledem k tomu, že nebylo ani tvrzeno, ani prokázáno, že by bylo nepravdivé prohlášení žalovaného, že ██████████ nebyl v době vystavení potvrzení ve zkušební době pracovního poměru (neb zákoník práce nestanoví povinnost sjednat v pracovní smlouvě zkušební dobu, nýbrž sjednání zkušební doby je fakultativní náležitostí pracovní smlouvy), není mezi jednáním žalovaného, v němž je pravomocným trestním příkazem spatřováno protiprávní jednání a následkem spočívajícím ve vzniku škody, vztah příčinné souvislosti. Nadto i kdyby vztah příčinné souvislosti existoval (resp. kdyby existenci příčinné souvislosti bylo možno dovodit z obsahu trestního příkazu a z vázanosti soudu výrokem trestního příkazu o vině), bylo by proti dobrým mravům za zjištěných okolností (tj. zejména způsob, jakým byl formulován text formuláře "Potvrzení o pracovním příjmu" a dále skutečnost, že žalobkyně neprovedla řádné ověření úvěruschopnosti ██████████) dovozovat odpovědnost žalovaného za vznik škody.

41. Z uvedeného vyplývá, že žaloba není důvodná a proto byla zamítnuta.
42. Výrok o částečném zastavení řízení co do částky 896,76 Kč vychází ze skutečnosti, že žalobkyně podáním ze dne 10. 6. 2022 (č.l. 120) vzala žalobu částečně zpět s odůvodněním, že v insolvenčním řízení vedeném proti ██████████ po podání žaloby obdržela dne 25. 4. 2022 platbu v částce 468,04 Kč a dne 26. 5. 2022 platbu v částce 428,72 Kč, které ze zákona zaúčtovala na jistinu. Žalovaný k tomu, že žalovaný s částečným zpětvzetím žaloby souhlasil, bylo řízení co do částky 896,76 Kč s příslušenstvím specifikovaným ve výroku I. zastaveno podle § 96 odst. 2 občanského soudního řádu.
43. O nevrácení části soudního poplatku bylo rozhodnuto podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. z důvodu, že řízení bylo částečně zastaveno až po konání prvního jednání ve věci.
44. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 ve spojení s § 146 odst. 2 o. s. ř., když žalobkyně byla co do převažující části předmětu řízení (tj. co do částky 213 733,76 Kč s příslušenstvím specifikovaným ve výroku II.) procesně neúspěšná a procesní zavinění na částečném zastavení řízení nelze přičítat žalovanému, a proto bylo žalovanému přiznáno právo na plnou náhradu nákladů řízení.
45. Náklady řízení žalovaného jsou tvořeny odměnou advokáta za právní zastoupení ve výši 73 440 Kč za 8 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, odpor ze dne 16. 12. 2021, písemné podání ze dne 21. 2. 2022, ze dne 28. 2. 2022 a ze dne 13. 6. 2022, účast u ústních jednání konaných ve dnech 20. 4. 2022 a 16. 6. 2022 a další porada s klientem přesahující jednu hodinu dne 6. 6. 2022) se sazbou po 9 180 Kč za 1 úkon právní služby podle § 7 bod 6. ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a), c), d) a g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), dále náhrada hotových výdajů za 8 úkonů právní služby ve výši 8 režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 advokátního tarifu, jízdné ve výši 330 Kč za cestu z Blatné do Písku a zpět (k ústnímu jednání konanému dne 20. 4. 2022) osobním automobilem Škoda Octavia registrační značky ██████████ s průměrnou spotřebou 6 l nafty na 100 km, při ujeté vzdálenosti celkem 48 km, jízdné ve výši 361 Kč za cestu z Blatné do Písku a zpět (k ústnímu jednání konanému dne 16. 6. 2022) tímtož osobním automobilem při ujeté vzdálenosti celkem 48 km, náhrada za promeškaný čas za dostavení se k jednáním dne 20. 4. 2022 a 16. 6. 2022 ve výši 4 započatých půlhodin po 100 Kč podle § 14 advokátního tarifu a 21 % DPH z uvedených částek podle § 137 odst. 3 o. s. ř. (16 156 Kč). Celkem tedy náklady řízení žalovaného činí 93 087 Kč. Tyto náklady řízení je žalobkyně povinna zaplatit žalovanému

v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám právního zástupce žalovaného. Nad rámec zde uvedeného soud doplňuje, že žalovanému nebyla přiznána odměna za poradou s klientem ze dne 24. 2. 2022, když první poradou s klientem je potřeba považovat za součást úkonu převzetí a příprava zastoupení. Jelikož žalovaný doložil konání pouze 2 porad (dne 24. 2. 2022 a dne 6. 6. 2022) je nutno uzavřít, že se dne 24. 2. 2022 jednalo o první poradou s klientem a nelze tak za tuto poradou přiznat odměnu jako za samostatný úkon právní služby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, **může** se oprávněný jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

Písek 16. června 2022

JUDr. Ivana Průšová
samosoudkyně